U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Jana Rutsche v právní věci žalobce: **V. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 10. 2011, č.j. OAM-271/LE-BE02-ZA09-2011, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 12. 12. 2011, č. j. 47 Az 3/2011 – 25,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Krajský soud v Praze v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl žalobu žalobce proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 5. 10. 2011, č. j. OAM-271/LE-BE02-ZA09-2011. Rozhodnutím správního orgánu byla zamítnuta žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. f) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

Rozsudek krajského soudu byl žalobci doručen dne 23. 12. 2011 do vlastních rukou prostřednictvím držitele poštovní licence v souladu s § 49 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve spojení s § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.). V rozsudku krajského soudu byl žalobce řádně poučen o možnosti podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů od doručení rozhodnutí.

Dne 5. 1. 2012 bylo krajskému soudu doručeno elektronické podání paní J. N., které nebylo opatřeno zaručeným elektronickým podpisem. Paní N. zde uvedla, že tímto podává jménem žalobce kasační stížnost, která bude v zákonné lhůtě doplněna originálem. Součástí podání byla i nepodepsaná kasační stížnost žalobce. Jmenovaná ve svém podání neuvedla jinou než elektronickou adresu.

Dne 9. 1. 2012 podal žalobce k poštovní přepravě kasační stížnost. Neuvedl přitom, že by byl zastoupen paní J. N., ani nepřipojil plnou moc udělenou jmenované k podání kasační stížnosti či k zastupování v řízení o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud přípisem ze dne 20. 1. 2012 paní J. N. vyzval k předložení originálu plné moci (v listinné podobě), na základě které by byla žalobcem zmocněna pro podání kasační stížnosti, a to ve lhůtě 1 týdne od doručení přípisu. Přípis byl jmenované téhož dne doručen na elektronickou adresu: X. Jmenovaná však do dnešního dne Nejvyššímu správnímu soudu plnou moc nepředložila.

Nejvyšší správní soud proto podání paní J. N. ze dne 5. 1. 2012 nemohl považovat za podání žalobce. Vzhledem k tomu, že podání jmenované nebylo opatřeno zaručeným elektronickým podpisem ani nebylo do tří dnů potvrzeno jejím písemným podáním shodného obsahu, se již Nejvyšší správní soud tímto podáním v souladu s ustanovením § 37 odst. 2 s. ř. s. dále nezabýval.

Za den podání kasační stížnosti žalobce tak Nejvyšší správní soud považoval den 9. 1. 2012, kdy sám žalobce podal kasační stížnost k poštovní přepravě.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

V daném případě dnem určujícím počátek běhu lhůty ve smyslu § 40 odst. 1 s. ř. s. byl den doručení písemného vyhotovení rozsudku Krajského soudu v Praze žalobci – tj. pátek dne 23. 12. 2011. Den následující po dni doručení je podle tohoto ustanovení považován za první den běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu § 106 odst. 2 s. ř. s. Konec lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu § 40 odst. 2 s. ř. s. pak v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty - tj. dnem doručení, a to na pátek dne 6. 1. 2012. Zákonná lhůta uplynula žalobci marně, kasační stížnost podaná dne 9. 1. 2012 je opožděná. Nejvyšší správní soud ji proto podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí kasační stížnosti žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. února 2012

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu